

ዓባይን እነማን መቼ ይገድቡት?

በላይክህ አባተ (abatebelai@yahoo.com)

መለኮትን ረስቶ ስለሌለ ልማት የሚሰጠክ መነኩሴና ስለግድብ የሚያወራ ካድሬ ያልሰለቻችሁ እስቲ እጃችሁን አውጡ! የዓባይ ግድብ ወሬ በግፍ ዜጎችን እንደ መግደልና ማሰር ላሉ ወንጀሎች መሸፋፈኛ ድራቆች ሆኖ ማገልገል ከጀመረ ውሎ አደረገ። ዓባይ ጥቅም ላይ አይዋል ወይም ዓባይ አይገደብ የሚል አንድም ኢትዮጵያዊ ይኖራል ብዬ አላስብም። የሚገርመው ነገር ግን አንዳንድ ምሁራንም ከካድሬዎች ጀርባ ተሰልፈው የግድብ ሰበካውን እንደ እስክስታ ያስነኩታል። በተለይ ባለፉት ሳምንታት ብዙ የግድብ ሰበካ ክታቦች ተከትበዋል። እነዚህ ክታቦችም ስለዓባይ ስለሚዘፈኑት ዘፈኖች፣ ስለዓባይ ሲሳይነት፣ ስለዓባይ ጎጂነት፣ ወዘተርፈ አትተዋል። ዓባይ ሲያስከትልብን ስለኖረውና ወደፊትም ስለሚያመጣብን መዘዝ በሰፊው አውስተዋል።

አንዳንዶቹ እንዲያውም የአምስት አመት ልጆች እንደሚያስተምሩ ሁሉ ዓባይ ሐብታችን ስለመሆኑ፣ ዓባይን የመጠቀም መብት እንዳለንና ዓባይን መጠቀም አስፈላጊ እንደሆነ እንደ ዓባይ በረዘመው ጽሑፋቸው መክረዋል። ዓባይን ለመገደብ የሕዝብ መብት መከበር (የዜጎችን መረሸንም የሚጨምር ይመስለኛል) መጠበቅ እንደሌለብን ምሁራዊ ምክራቸውን ለግሰውናል። እንደ ፕሮፌሰር መስፍን ያሉ ምሁራን የአገሪቱን አፈር እየቀመሱ፣ ተራራውን እየደጠጡ፣ መስኩንና ሸንተሩን በበቅሎና በእግር እያቋረጡ ተመራምረው የጻፉትና የመከሩትን ትተው ፈረንጆች የደፈተሩትን እንድናነበው በአጽንኦት አሳስበውናል።

በእኔ እምነት ይህ ምናምንትስ ዓባይ ግድብ የሚሉት ሲነሳ የውይይት ርእስ መሆን ያለበት የዓባይ ባለቤትነታችን ወይም ደግሞ ዓባይን ስለመጠቀም አስፈላጊነት መሆን የለበትም። ዓባይ የማን ነው? ወይም ዓባይን መጠቀም ያስፈልጋል ወይ? ብለን የጎጃምን ወይም የባሌን የአስር አመት እረኛ ልጅ ብንጠይቀው በቂልነታችን ይስቅብናል። እየተቀናገንም በዋሽንቲ ይዘፍንብናል።

በኔ አመለካከት ውይይት እሚያስፈልገው ከኢትዮጵያ ማህጸን መንጭቶ፤ እየተጠልመለመ ወደ ላይ አቅንቶ፤ ወንድሙን ጣናን ስም፤ ከገደል ላይ የሚፈጠፈጠውና የሚጨሰው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ባርኮ የሰጠን ግዮን ባለቤትነታችን መሆን የለበትም። ምክክራችን "ዓባይ ማደሪያ የሌለው ግንድ ይዞ ይዞራል" እያልን ስንደሰኩር ጅረቶችን እያሰገበረ፤ አፈራችንን እያግበሰበሰ ስለሚከበልለው ዓባይ ባለንብረትነታችን መሆን የለበትም።

ጉልበት፣ ሐይልና ጥበቡ ካለን ፈረንጅ ለራሱ እንዲጠቅም አድርጎ የጋገረው የአለም ሕግ ባይፈቅድ እንኳን ወንዛችንን የመጠቀም ምርጫ እጃችን ላይ ስለሆነ ስለመብታችን በመደሰኩር ብዙ ጊዜ ማጥፋት የለብንም። መመካከር ያለብን በሚከተሉት ጉዳዮች ዙሪያ ይመስለኛል።

- ፩. ዓባይን ማን ይገድበው?
- ፪. ዓባይን መቼ እንገድበው?
- ፫. ዓባይን በምን መልክ እንጠቀምበት?

፬. ዓባይን ማን ይገድበው?

እርግጥ ነው፤ ዓባይን መገደብ ወይም ለሌላ ጥቅም ማዋል ያለበት መላው ያገሪቱ ሕዝብ ነው። ነገር ግን ሕዝብ በሙሉ ልብ ይህንን ብሔራዊ ሐብት ለልማት ለማግኘት ብልህ መሪዎች ያስፈልጉታል። እጅ ለእጅ ተያይዞና ትክክ ለተክክ ተደጋግፎ እንዲሰራ ታማኝና ፍቅር አምራች መሪዎችን ይሻል። ሕዝብ ጥርጣሬ ውስጥ እንዳይዘፈቅ ፈተና ያለፉ ባለማተብ መሪዎችን ይሻል።

እንደምታውቁት እምነት ከማንነት ጋር ይያያዛል። ስለዚህ ጥያቄው "ዓባይን ማን ይገድበው" በሚል መልክ ቀረበ እንጅ ዋናው አላማ የታማኝነትንና የማተብን አስፈላጊነት ትኩረት ለመስጠት ነው። እውንን በአሁኑ ወቅት በሕዝብ የሚታመኑና ለአገሪቱ ሉአላዊነት የቆሙ ባለማተብ መሪዎች አሉ? አንዳድ ጸሐፊዎች በየዋህነትም ሆነ በሌላ ምክንያት "ጎዥዎቹ የሕዝብን መብት የሚደፈጥሙ ቢሆኑም ለአገሪቱ ስንል እነሱን ተከትለን አባይን እንገድብ" እያሉ ለማሳመን ልባቸው ውልቅ እስከሚል ይሰብካሉ። "ቅድሚያ ፍትህ ይሰፈን!" የሚሉትን የሰበአዊ መብት ተከራካሪዎችም "ቅድሚያ ግድብ" እያሉ ይሞግቷቸዋል።

ቅድሚያ ግድብ ባይ ግድብ ሰባኪ ምሁራን ሆይ! መብት ረጋጭም ሆኖ እኮ ከእውነት አለመራቅ አለ! ነፍሱ-ገዳይም ሆኖ እኮ እውነተኛ መሆን አለ! ሕዝብ ጨፍጫፊም ሆኖ እኮ ከሀዲ አለመሆን አለ። የአገሪቱ ሽፍታ ሳውቀው እንደዚህ ነው። ሰው ይገላል፤ ነገር ግን ገደልኩ ብሎ ይፎክራል እንጅ አይዋሸም። ያገራ ሽፍታ ከድሃ እየቀማ ወይም በድሃ ስም እየለመነ ገንዘብ ውጪ አገር ባንክ ውስጥ አይቀረቅርም። ያገራ ሽፍታ ለድሃ ያዝናል፤ ወንበዴ እንዳይገፈውም ይጠብቀዋል። ያገራ ሽፍታ ተደብቆ የአገር ንብረት አይዘርፍም። ቀምቶ ሲሄድም ለሕዝብ ያሳውቃል እንጅ፤ አይክድም። ያገራ ሽፍታ ዳር ድንበሩን ተግባራዊ ይጠብቃል። አዎን! ሽፍታ እንኳን ማተብ አለው። ሽፍታ እንኳን ይታመናል። ሽፍታ እንኳን የአገሩን ዳር ድንበር አያስነካም።

ኢትዮጵያ ዛሬ አንድ እንኳን ለክብሯ እሚከራከር፣ የማይወሰልትና የማይክድ የገዥ አባል አላት ወይ? ዛሬ ሁለት ጸጉር አብቅለውስ ሽምጥ ሲክዱና ሲዋሹ የሚገታ ልጅም አላቸው ወይ? "በባእዳን እጅ ከውሽት ድርና ማግ የተሸረቡ ጉዶች" ብሎ ሕዝብ እሚጠራቸው ከመሬት ተነስቶ ነወይ? ለሩብ ክፍለ ዘመን ሕዝብን አልዋሹትም ወይ? ሞተው ሳለ አልሞትንም እያሉ ሽምጥ አድርገው የሚቀጥፉ የውሸት ከረጢቶች አይደሉም ወይ?

ከቅጥፈትና ክህደት ሽማ የተሰፉ ከንቱዎችን ተክቶሎ ሕዝብ ለመግንዘ እንዴት ይደፍራል? እነሱስ በሕዝቡ ላይ የግዴታ ቀረጥ የጣሉት እነሱን አምኖ በፍላጎቱ ገንዘብ የሚወረውርላቸው እንደማይኖር ተገንዝበው ሳይሆን ይቀራል? "ለአገሪና ለሕዝቤ" በሚል ሰብብ ራሱን ሽንግለው ቢከተሏቸው እንኳን የት ሲደርሱ እንደሚከዱዎት ሊያውቁ ይችላሉ? ሌላው ቀርቶ "እንደዚህ አይነት የማይታሙ ገዥዎች በድንገት ተነስተው እንደዚህ አይነቱን ሥራ የጀመሩት የሚያገኙት ጥቅም ቢኖር አለዚያም እንደልማዳቸው የውጪ ሐይሎች ተላላኪ ሆነው" ብሎ ሕዝብ ቢጠራጠር ተገቢ አይደለም?

የባልና ሚስት ፍች ሳይቀር ከሽማግሎች ጋር መመካከር ባህል በሆነበት አገር፤ በኤርትራ አላግባብ ፍች እንዳይመክር የተከለከለ ሕዝብ፤ የባህር በሩ ሲዘጋ አያገባም የተባለ ሕዝብ የአባይን አጠቃቀም አላማ ጥርጣሬ ውስጥ ቢያስገባ ለምን ይፈረድበታል? ለም መሬቱ በሃክታር ዘጠና ዘጠኝ ሳንቲም ሲሸጥ የተመለከተ ሕዝብ፤ ምድሩ ለሱዳን ጉቦ በመሰጠቱ ልቡ የደማ ሕዝብ ለዚህ አላማው ላልታወቀ የአባይ ግድብ ጀርባውን ቢሰጥ መውቀስ ያስፈልጋል ወይ? አገሪቷን ካዋረደት የመካከለኛው ምስራቅ መንግስታት ጎን የሚቆም ቡድን አይነትን በጨው ታጥቦ ገንዘብ ሲጠይቅ "ውጣ ከዚህ" ቢሉት ፍርድ አለ ወይ? ቅጥፈትን፣ ውሸትን፣ ክህደትን ባህሉ ካደረግ ቡድን ጋር አለመሰልፍ ያስወቅሳል ወይስ ያስመሰግናል?

ግድብ ሰባኪ ካድሬዎችና ምሁራን ሆይ! ውይይታችን እኮ ከሰጋ በሬት ነፍስ፣ ከሆድ አስቀድሞ አገርና ሕዝብ ብለው የተሰወትን አቡነ ጴጥሮስን ስለመከትል ወይም አለመከትል አይደለም። እሰጥ አገባው ጴጥሮስን ዳግም ለሰው የሞሶሎኒ ጉዲፈቻዎች መጋዣ ሆኖ ስለማገልገል ወይም አለማገልገል ነው።

እነዚህን ከንቱዎች በማገልገል ወይም ለማገልገል በማሰፍሰፍ ላይ ያላችሁ ግድብ ሰባኪ ምሁራን ሆይ! ለመሆኑ አንድ ሰው ስንት ጊዜ ቢዋሻቸው በውሸታምነት ትፈርጁንና ትለዩታላችሁ? ምን ያህል ጊዜ ቢከዳችሁ በከሐዲነት መድባችሁ ውል መዋዋል ታቆማላችሁ? ስንት ጊዜ ቢቀጥፋችሁ በቀጣፊነት ፈርጃችሁ ትሸሹታላችሁ? ስንት ጊዜ ቢሰርቃችሁ በሌብነት ፈርጃችሁ በተጠንቀቅ ትጠብቁታላችሁ? ሶስት፣ አስር፣ ሺ ወይስ ሚሊዮን ጊዜ?

አንድ ቀን እውነት ሳንሰማ፣ አንድ ረፋድ ታማኝነትን ሳናይ ሩብ ክፍለ-ዘመን ኖርን እኮ! የጀሮ ታንቡራችን በውሸት እየተበሳ፣ ልባችን በክህደት እየደማ፣ ሕሊናችን በቅጥፊት እየቆሰለ ሃያ ሰላሳ አመት ቆጠርን እኮ! ታዲያ የተበሳ ታምቡር፣ የቆሰለ ልብ፣ የተወጋ አንጀትና ህሊና ይዘን ዶሮ ሳይጮህ እንደገና አንድ ሺህ ጊዜ የሚክዱንን ጉዶች እንዴት ብለን እንከተል?

፪. ዓባይ መቼ ይገደብ

ዓባይ መገደብ የነበረበት ሙሴ ከዓባይ ከወጣበት ማግስት ጀምሮ ነበር። ክፉና ደጉን መለየት ከጀመርኩበት ጀመሮ እንቅልፍ የለሹ ዓባይ ሲያሳስብኝ ይኖራል። ካሚዎን ውስጥ ሆኖ ድልድዩን በተሻገርኩ ቁጥር "አይ ግዮን!" እያልኩ ያልተከዘኩበት ጊዜ አልነበረም። ወደ ሜዲቲራንያን መንገዱን ትቶ በአሰሳ አቋርጦ፣ ጋምቤላን አዳርሶ፣ በቦሪና ዞር፣ አጋዴንን አርከፍክ፣ የአፋር ግመሎችን አስገንጭቶ፣ ባህረ-ነጋሽን ሰላም ብሎ፣ ሐሙራን ካለማ በኋላ ተመልሶ ጣና ውስጥ እንዲገባ ዓባይን ለምኘው ነበር። እንደ አቡነ ጴጥሮስ የባህራ ሰላምንኩ አልሰማኝም።

"አሰሳ፣ ጋምቤላ፣ ሁመራም ሆነ ባህረ ነጋሽ ዛሬ የእኛ ሰላምን ልመናህ ከንቱ ነበር ብላችሁ!" ይባላል ሆኖ አታስብሱኝ። አዎን! በሐዘን ተውጦ እየተከዘ እንደ ቀበቶ ጥምጥም የሚዞረውን አባይ እያየሁ ስቆዝም ኖራለሁ። ስንኞችም ደርድራለሁ። እርግጥ ነው፤ ዓባይን መጠቀም አለመቻል ለኢትዮጵያ ሕዝብ የዘወትር ሕመም ስለሆነ ዓባይ ጥቅም ላይ መዋል አለበት። ግን መቼ? እንደሚታወቀው እንኳን ዓባይን ከስራ ላይ ለማዋል የውሃ ጉድጓድ ለመቆፈርም በቂ ዝግጅት ይጠይቃል።

ዓባይን ለመጠቀም ስለሚያፈልጉት ዝግጅቶች ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያም እንደ እኛ የፈረንጅን ክታብ ሳይተረትሩ በአጭር ጽሑፍ አስተምረውናል።

እንደምታውቁት ገላችን በተፈጥሮ ብዙ አይነት የጀርም መከላከያ ሐይሎች አሉት። በትሪሊየን በሚቆጠሩ ጀርሞች ተከበን በጤና የምንኖረው በዚህ የመከላከያ ሐይሎቻችን ምክንያት ነው። በገላችን የመከላከያ ሐይሎችና በአካባቢያችን ባሉት ጀርሞች የሐይል ሚዛን ሲናጋ በሽታ ይፈጠራል። የሰውነት መከላከያ ሐይሎች በተለያዩ ምክንያቶች ሲዳከሙ እንኳ ጠንካራው ጀርም በቆዳችን ላይ በሰላም የሚኖረው ደካማ ጀርምም ጀግና ይሆንና በሽታ ያመጣብናል። በሌላ በኩል ደግሞ ጀርሞች ይዳቀሉና ጠንካራ ዘር በመፍጠር ጠንካራውን መከላከያችንን ሳይቀር አጥቅተው በሽታ ያመጡብናል። አባይን ተከትሎ የሚመጣ ጥቃትና የእኛ የመመከትና መልሶ የማጥቃት ዝግጅትን በገላችንና በጀርሞች መካከል ያለውን የሐይል ሚዛን ይመስላል።

የጦቢያ ሕዝብ መከላከያ ሐይሎ እንደ ጣሊያንና ግብጥ ላሉ ለውጪ ጀርሞች መቅሰፍት እንደሆነ ደጋግሞ አሳይቷል። አለምም በሚገባ ያውቀዋል። ዳሩ ግን ጊዜንና ሌሎችንም መስፈርቶች ሁሉ ቀመር ውስጥ ማስገባት ያሻል። በድሮ ጥቃቶች ወቅት የነበሩት የጦር መሪዎች፣ ጨርቁን ማቁን ሳይሉ የሚዘምቱ ጎበዝ አለቃዎች፣ ጥራኝ ጫካው እያሉ የሚያንጎራጉሩ ሽፍቶችና "ምድራቱም ሕዝቡም ለጠላት እንዳይገዙ ለመገዘት ብቃት ያላቸው የሃይማኖት አባቶች ዛሬ አሉ ወይ? የሕዝብ መተማማንና የመንፈስ ጥንካሬ እንደ በፊቱ ጠንካራ ነወይ?

አገር ፍቅርን የሚስተምሩትን የባህል ዘፈኖች፣ ወኔን የሚቀሰቅሱ ሽለላና ቀረርቶዎችን አጥፍተን ወጣቱን ጫቱን እየቃመ በእራባውያን ፊልምና ዳንስ የነፈዘ ሱሰኛ አላደረግነውም ወይ? የገነባነውን የጦር ሐይል በትንን የመከላከያ ደንደሳችንን አልደረመነውም ወይ? ጦርነትን በብእራቸው የሚፋሉ ምሁራንንና ታቦት ተሸክመው ሊዘምቱ የሚችሉ ካህናትን በእስራትና በብስጭት እያማቀቁን አልጨረስናቸውም ወይ?

በሐፍረት ተሸማቀው የተመለሱት ቅኝ ገዥዎች አሁን ወንበር ላይ ቁጠጥ ያሉትን ጉዶች በዘርና በጎጥ አጥምቀው እንደ መተት አልበተኑብንም ወይ? በመቀነስና በክፍልፋይ የሂሳብ ስሌት አሰልጥነው የቋንቋ ካርታ መሬት ላይ እንዲያሰምሩ አላኩብንም ወይ? የተሳሰረንበትን ሰንሰለት በጥሰው በክልል በረት ውስጥ አላጎሩንም ወይ? በየበረቱ የታጎረው ሕዝብስ ዳግም እንዳይገናኝ የጥላቻ ድንጋይ እየተከበና የውሸት ታሪክ እየተነሳ አይደለም ወይ? ሕዝቡ በሃይማኖት እንዲለያይ የማይፈቅዱ ድንጋይ አለ ወይ? ገዳማትና ቤተ ክርስቲያንን መለኮትን ረስተው እንደ ካድሬ የሌለ ልማት የሚሰብኩ "ካህናት" ምሽግ አላደረጓቸውም ወይ?

በአለም አቀፍ ግንኙነት ጥበብ የተካነ የውጪ ጉዳይ ሚኒስቴር ሰራተኛ ወይም አምባሳደር አለን ወይ? ይህ መስሪያ ቤት በአጥሌ ጨው እንደ ላም በሚደለሉ እንሰሳዎችና አንገታቸውን አቀርቅረው በሚታዘዙ ሎሌዎች የተሞላ አይደለም ወይ? ውጪ ጉዳይ ሚኒስቴር ከተባበሩት መንግስታት ፍርድ ቤት ቀርበው የተፈርደባቸውን ፍርድ እንደተፈረደላቸው አድርገው በሚረዱ ማፈሪያ ማይማን የተሞላ አይደለም ወይ?

ታዲያ አብሮን ከሚኖረው የባንዳ ጀርም ሳንገላገል ውሃ የጠማው የውጪ ጀርም መርዝ ሲረጭብን የምንቋቋምበት ማርከሻ መድሃኒት አዘጋጅተናል ወይ? ሕዝብ ካበረ ግብጽን ከጣሊያን የበረታ ቅጣት መስጠት ይቻላል። ነገር ግን ዱባና ቅል ለየቅል ናቸው። ጣሊያን ትርፍ ለማትረፍ መጥቶ የነበረ ጀርም ሲሆን ግብጽ ግን ያለውን ብቸኛ ውሃ ላለማጣት እንኳን ያለውን ተበድሮም መርዝ የሚረጭ ጀርም ነው። ግብጽ በርና መስኮት እንደተዘጋበት ድመት በጥፍር ለመጠጥ፣ በእንክሻም ለመናከስ ጸጉሩን በማቆም ላይ ያለና ተኝቶልን የማያውቅ ጀርም ነው።

ግብጽ ዛሬ ምስር ብቻ አይደለም። ከእስራኤል በስተቀር መላው የመካከለኛው ምስራቅ ሕዝብ የግብጽ አጋር ነው። ሱዳንም ቢሆን ከግብጽ ጋር የሚስለልፍ ነው። አንዳንዶች ሱዳን የጦቢያን መሬት እንዲወስድ ስለተፈቀደለት በአባይ ጉዳይ ከግብጽ በመለየቱ ፈንድቀዋል። በዚህ የተሞኙ (ወይም ለማታለል የሚፈልጉ) ግድብ ሰባኪዎች ያልዳሰሱት ግን አባይ ላይ የተፈጸመው የግብጽና የሱዳን የሸሪያ ጋብቻ መሻከር እስከመቼ እንደሚዘልቅ ነው።

የግብጽ ጋጠ ወጥ የሕዝብ ተውካዮች ተስፋጎረዎችን እየረዳን ኢትዮጵያን እንበታትናታለን አለዚያም በቦንብ እናጋያታለን እያሉ እየደነፉ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ አንዳንድ ግድብ ሰባኪዎች "ግብጽ አሁን የደከመችበት ጊዜ ስለሆነ ጊዜው ሳይመልጠን ቶሎ ብለን ግድቡን እንሰራ" የሚል ውኃ የማይቋጥር ክርክር ያቀርባሉ። ግድብ ሰባኪዎች ሆይ ! ግድቡ ጥበቃ እሚያሻው እኮ እስከ ዳግም ምጽአት ድረስ ነው።

የውጪ ጥቃት በጣም ያማል። አሁን እንኳን ንቀውን በየመድረኩ የሚደነፉት ያሳምማል። ከውርደት ለመዳን የቁሳዊና መንፈሳዊ ሐይል ብቃታችን መፈተሽ ያሻል። እንግዲህ ዝግጅታችን የእኛን ክብር ሲጠነቁሉ ለመከላከል የሚያስችል፤ ግንባችን ሲያጋዩ ደግሞ የነሱን ግድብና ፒራሚድ ወደ አሸዋነት ለመቀየር የሚያስችል ነወይ?

፫. ዓባይን በምን መልክ እንጠቀም

ዓባይ የሚገደበው ሲነሽጥ ተንደርድሮ ሄዶ መተክል ላይ ድንጋይ በመቆለል መሆን የለበትም። በምን መልክ ዓባይን ብንጠቀም እንደሚሻል ሊያስተምሩ የሚችሉ አያሌ ባለሙያዎች አሉን። በዚህ ጉዳይ ላይ ጥናታዊ ጽሑፍ እንዲያቀርቡ እድሉ ከተሰጣቸው ይፈጽሙታል የሚል ግምትም አለኝ። ባለሙያዎች በምርምር አማራጮችን ሁሉ ፈትሸው የተሻለው መንገድ በሕዝብ ተቀባይነት ሲኖረው ተግባራዊ ይሆናል። ግድብ ሰባኪዎች ሆይ! ከሁለት-ሶስት አመታት በፊት ግድቡ እንዲሰራ የተወሰነበት የአሰራር ሂደት አጋርፋ ውስጥ ባቁላ እንዲዘራ ከተወሰነበት ቀጭን ወታደራዊ ትእዛዝ በምን ይለያል?

ግጠቃለያ

በሕዝብ ላይ የሚደርሰውን ግፍ ወደ ጎን ትተን ዓባይን አሁኑኑ እንገድብ የምትወተውቱን ግድብ ሰባኪ ካድሬዎችና ምሁራን ሆይ! ዓባይ ጥቅም ላይ አይዋል ወይም ደግሞ አይገደብ የሚል ዜጋ በማግኘትም ፈልጋችሁ አታገኙ። "አይኔን ዳቦ ያድርገው ብላችሁ!" ካልማላችሁ በስተቀር ችግሩ ከሕዝብ እንዳልሆነ የምታውቁ ይመስለኛል።

ከክህደት፣ ከቅጥፈት፣ ከዘወትር ውሸትና ከሌብነት የጸዱ ባለማተብ መሪዎችን ስታሳዩን "ጎሽ የኛ መሪዎች!" ብለን እንከተላቸዋለን። በዓባይ አጠቃቀም ጉዳይ የሚመለከታቸው የአገሪቱ ምሁራን ሰፊ ምርመር አድርገው መተክል ላይ ድንጋይ መከመሩ የተሻለ መርጫ መሆኑን ለሕዝብ አስረድተው የጸደቀ ስለመሆኑ ዋቢ ስታቀርቡልን እኛም እንደ እናንተ ቅስቀሳ እንጀምራለን።

በተጨማሪም እቅዱ እንደ እስራኤል ያሉ አገሮች የራሳቸውን ጊዜአዊ ፍላጎት ለማሳካት የወጡት ሸር አለመሆኑን ስታረጋግጡልን መልካም ሐሳብ ልንለው እንችላለን። በአባይ አጠቃቀም ሰበብ የሚመጣውን ጥቃት ለመከላከልና የአጸፋ መልስ ለመስጠት የሚችል ጠንካራ የቁሳቁስና የመንፈስ ሐይል ተዘጋጅቶ ከሆነ ቀጥሎ እንላለን።

ጨርሰን እስካልጠፋን ድረስ ዓባይን የሚወስድብን የለም። ይልቁንስ ከግድብ ካድሬ ጋር ስንሟገት ግዛታችንን ሱዳን እየወሰደብን ነው። ህንድ አረብና ቻይን ዜጎቻችንን ወደ ዱር ወርውረው መሪዎችን እያረሱት ነው። ጅቡቲዎች ሳይቀር ውሃችንን ለግመላቸው ሊያጠጡት ነው። "የጸጥታ ሐይሎች"ና ካድሬዎች ዜጎችን እያፈናቀሉ ነው። ስንቱ በግፍ ወህኒ እየማቀቀ ነው። ተማሪው፤ ሴቱና አዛውንቱ የጥይት ራት እየሆነ ነው። ግድብ ሰባኪዎን ሆይ! ምነው በግፍ ዙሪያ ለመጻፍ ብእራችሁ ይደርቃል? ስለግፍ ለመስበክ አንደበታችሁ ለምን ጥርቅም ይላል? ስለግድብ ለማስተማር ባለሙያ መሆንን ይጠይቃል። ስለግፍ ለመጻፍ ግን ሰው መሆን ብቻ ይበቃል።

ግድብ ሰባኪዎች ሆይ! እባካችሁ ከማተብ የለሾች ጋር አብረን እንድንጨፍር መጋበዝ ይብቃችሁ።

ሰኔ ሁለት ሺ ስድስት ዓ.ም.